

- A MAGAZINE BY AXEL ACCESSORIES -

AXEL

[ISSUE No03 SPRING - SUMMER 2014]

EXCLUSIVE

AXEL
WOMAN

Epim. Hoepa

the
Destination
issue
MILOS

HEALTH & BEAUTY

COSMETICS

YOGA

HAIRSTYLE

SUPER FOODS

BEST
OF THE
New
season
& new trends
of summer

travel
GUIDE
PORTO

ΔΙΑΚΟΠΕΣ
ΓΙΑ ΤΟ ΣΩΜΑ

Spa
Resorts
Revive &
Relax

c Axel Woman
- VIDEO -

Η τηλεόραση αποτελεί αναμφισβήτητη, ένα από τα επιτεύγματα του τεχνοκρατικού μας πολιτισμού και μια πραγματικότητα της σύγχρονης ζωής μας. Μπήκε δυναμικά στο Ελληνικό σπίτι -και όχι μόνο- προβάλλοντας ταυτόχρονα την ομορφιά και την ασχήμια αυτού του κόσμου. Επειδή δε παίζει σπουδαίο ρόλο στη ζωή και στην ανάπτυξη των παιδιών, είναι χρήσιμο να δούμε ορισμένες απόψεις και συμπεράσματα από διεθνείς έρευνες σχετικά με την επιρροή της στα παιδιά.

Television comprises, beyond any doubt, one of the achievements of our technocratic civilization and a reality of our modern life. It dynamically entered the Greek home -not limited to it- interposing at the same time the beauty and the ugliness of this world. Since it does play a major part in the life and development of children, it would be useful to examine certain aspects and conclusions drawn from international researches regarding its influence on children.

Η επίδραση της τηλεόρασης είναι τόσο πιο δυνατή, όσο πιο ανώριμος είναι ο δέκτης

Η ποιότητα των προγραμμάτων, το περιεχόμενό τους, ο τρόπος και η διάρκεια παρακολούθησης της τηλεόρασης συνθέτουν το κατ' εξοχήν σχήμα από το οποίο απορρέει η ωφελιμότητα ή η βλαπτικότητα στον τηλεθεατή.

Η διαπίστωση από σχετική έρευνα της ΟΥΝΕΣΚΟ, ότι: «Ότι παίρνει ένα παιδί από την τηλεόραση, άλλο τόσο δίνει» θα μπορούσε να έχει ισχύ μόνο τότε, όταν εμείς σαν οργανωμένη κοινωνία, πάρουμε σωστή θέση και οργανώσουμε υπεύθυνα και εποικοδομητικά το περιεχόμενο της τηλεόρασης. Τα παιδικά προγράμματα απέχουν από το να είναι ικανοποιητικά, ενώ, ακόμη χειρότερα, τα παιδιά συνήθως παρακολουθούν και το πρόγραμμα των ενηλίκων που κατά το μεγαλύτερο ποσοστό του κατακλύζεται από σκηνές βίας και σκληρότητας.

«Η βία και οι μικρές οθόνες ενθαρρύνουν κάποια αποδοχή της επίθεσης σαν τρόπο συμπεριφοράς», υποστηρίζει μια ομάδα ερευνητών. Οι περιπτώσεις νεαρών που μιμούνται εγκλήματα που παρακολούθησαν στην τηλεόραση αυξάνονται συνεχώς. Σχετική έρευνα που έκανε Ινστιτούτο στη Γερμανία, αποκαλύπτει ότι το 69% του πληθυσμού που ερωτήθηκε αποδοκιμάζουν τη συχνότητα με την οποία σκηνές βίας παρουσιάζονται στη γερμανική τηλεόραση.

Η επίδραση της τηλεόρασης είναι τόσο πιο δυνατή, όσο πιο ανώριμος είναι ο δέκτης.

The less mature the recipient the stronger the effect of television.

Οι σκηνές βίας μπορούν να ασκήσουν μόνιμη επίδραση πάνω στη συμπεριφορά των νέων.

Τα παιδιά μιμούνται τις πράξεις βίας που είδαν και τις επαναλαμβάνουν πολύ καιρό μετά. Επιπρόσθετα, επειδή δεν ξεχωρίζουν την πραγματικότητα από την φαντασία στις σκηνές αυτές, νομίζουν ότι με αυτόν τον τρόπο ρυθμίζονται τα προβλήματα στην καθημερινή ζωή. Απόλυτα φυσιολογικά παιδιά μιμούνται την αντικοινωνική συμπεριφορά που βλέπουν στην τηλεόραση όχι από κακή πρόθεση, αλλά από περιέργεια: Ένα επτάχρονο παιδάκι π.χ. βρέθηκε να σκορπίζει τριμμένο γυαλί στο οικογενειακό φαγητό και είπε ότι το ίδιο πράγμα είχε δει να γίνεται σ' ένα περιπετειώδες έργο της τηλεόρασης.

Οι γονείς πρέπει να επιλέγουν

Σχεδόν το σύνολο των γονέων, σε ποσοστό 97%, πιστεύουν ότι η επιλογή των τηλεοπτικών προγραμμάτων δεν πρέπει να αφήνεται στα παιδιά. Σε έρευνα που έγινε σε πολιτεία της Αμερικής από ειδικούς ψυχολόγους, παιδαγωγούς και κοινωνιολόγους, ανακαλύφθηκε ένα νέο σύνδρομο στους μαθητές που έβλεπαν τηλεόραση έως αργά τη νύχτα. Το σύνδρομο αυτό, που χαρακτηρίστηκε ως υπνηλία, νευρικότητα, αδυναμία αυτοσυγκέντρωσης και προσοχής, θεωρήθηκε υπεύθυνο για την κακή σχολική επίδοση των μαθητών.

TV or not TV?

ΚΕΙΜΕΝΑ Δρ. Αναστάσιου Σταλίκου
Ερευνητή, Κλινικού - Αθλητικού Ψυχολόγου
TEXTS Dr. ANASTASIOS B. STALIKAS, Researcher
- Clinical Sports Psychologist
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ - IMAGES SHUTTERSTOCK IMAGES

Μετρώντας λοιπόν τις δυσμενείς επιπτώσεις που έχει στη σχολική επίδοση ή έλλειψη ύπνου, θεωρώ σκόπιμο να επιστημάνω ότι η βλαπτικότητα της τηλεόρασης πάνω στα παιδιά ξεκινά από την κακή και άμετρη χρήση της.

Το ψέμα στις ταινίες

Τα περισσότερα παιδιά πρωτοείδαν π.χ. θάλασσα στον κινηματογράφο ή στην τηλεόραση. Ήταν όμως αυτή η πραγματική θάλασσα; Φυσικά, μια τέτοια «απάτη» είναι σχετικά ακίνδυνη. Τι συμβαίνει όμως όταν τα φιλμ δείχνουν π.χ. ξένους λαούς, τα ήθη τους και την ιδιότητα τους; Μέχρι ποιο σημείο η εικόνα των λαών που παρουσιάζεται στην οθόνη ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα;

Στην οθόνη του κινηματογράφου ή της τηλεόρασης, η ζωή των ανθρώπων παρουσιάζεται συνήθως εντελώς διαφορετική σε σχέση με την πραγματικότητα. Αυτά τα στοιχεία είναι δυνατόν να δημιουργήσουν στους νεαρούς τηλεθεατές ψευδαισθήσεις και προσδοκίες από τη ζωή, που δεν μπορούν να εκπληρωθούν. Είναι επίσης φυσικό τα παιδιά αυτά, κρίνοντας τη ζωή τους με τη ζωή των πρωταγωνιστών, να τη βρίσκουν άδεια και αξιοθρήνητη. Ένα έγκυρο αγγλικό περιοδικό έγραψε σχετικά: «Ένας μεγάλος αριθμός ταινιών δημιουργεί την εντύπωση στα παιδιά ότι οι μεγαλύτερες αξίες σ' αυτό τον κόσμο είναι ο πλούτος, η δύναμη, η πολυτέλεια και η κοινωνική άνοδος. Ο τρόπος με τον οποίο αποκτήθηκαν και χρησιμοποιούνται αυτά τα αγαθά, δεν παίζει κανένα ιδιαίτερο ρόλο».

Θετικές δυνατότητες;

Ένα παιδικό πρόγραμμα κρίνεται ως επιτυχημένο όταν και οι παιδαγωγοί και τα παιδιά το βρίσκουν ενδιαφέρον. Γιατί ένα «καλό» παιδικό φιλμ που δεν προσελκύει το ενδιαφέρον των παιδιών, είναι σαν ένα καλό βιβλίο που δεν το διαβάζει κανείς. Ποιες είναι όμως οι καλές παιδικές ταινίες;

Για τα παιδιά των πρώτων σχολικών τάξεων, κατάλληλες είναι οι ταινίες μικρού μήκους. Για τα παιδιά ηλικίας 10-14 χρονών, μπορεί να υποδείξει κανείς περισσότερες κατηγορίες ταινιών. Ιδιαίτερη γοητεία ασκούν αυτές στις οποίες πρωταγωνιστούν ένα ζώο και ένα συνομήλικό τους παιδί.

Εξ ίσου καλές είναι και οι ταινίες που αντλούν τα θέματά τους από την οικογενειακή ζωή, από το σχολείο και από το περιβάλλον. Για τις ηλικίες 14-18 χρονών είναι δύσκολο να υποδείξει κανείς ορισμένες κατηγορίες ταινιών. Ωστόσο, το μέτρο και η συνειδητοποίηση της πραγματικότητας σε σχέση με το φανταστικό κόσμο του σεληιδνι, είναι πάντα η καλύτερη άμυνα, μπροστά στον κίνδυνο της αρνητικής επιρροής ακατάλληλων θεαμάτων στα παιδιά.

The less mature the recipient the stronger the effect of television.

The quality of the programs, their context, the manner and the duration of watching television, comprise the principal scheme from which the usefulness or harmfulness for the viewer results.

The conclusion in a relevant UNESCO research that: "Whatever a child receives from television twice as much it gives" might have validity only in the case in which we, as an organized society, take a proper stand and organize responsibly and constructively the context of television. Children shows are far from being satisfactory while, even worse, children usually watch also the adult shows, which in their largest part are overwhelmed with scenes of violence and brutality.

Οι σκηνές βίας μπορούν να ασκήσουν μόνιμη επίδραση πάνω στη συμπεριφορά των νέων. **The violent scenes may exert a permanent effect on the behavior of young people.**

"Violence and small screens encourage a certain acceptance of assault as a manner of behavior" supports a group of researchers. The cases of young people, who imitate crimes they watched on television, are continuously increasing. A relevant research conducted by an Institute in Germany, reveals that 69% of the population asked, disapprove of the frequency at which violent scenes appear in German television.

The violent scenes may exert a permanent effect on the behavior of young people.

Children imitate the acts of violence they watched and repeat them after a long time. Moreover, since they do not discern reality from fiction in these scenes, they think that in this manner the problems in every day life are adjusted. Totally normal children imitate the antisocial behavior they watch on television and not deliberately but out of curiosity. A seven years old child for example was found to scatter ground glass in the family dinner and said that the he had watched the same thing being done in an adventurous play on television.

Parents must choose

Almost all parents as a total, at a percentage of 97%, believe that the selection of television shows must not be left up to children. In a research conducted in an American State by special psychologists, educators and sociologists, revealed a new syndrome in students who watched television late at night. This syndrome, which was characterized as drowsiness, nervousness, lack of concentration and focus ability, was considered respon-

TV or not TV?

sible for the bad performance of these students at school.

By measuring therefore, the adverse effects that the lack of sleep has on school performance, I consider it worth while to note that the harmfulness of television on children starts from its bad and countless use.

Lies in films

Most children saw e.g. the sea for the first time in a cinema hall or on television. However, was this the real sea? Naturally, such a "fraud" is considerably safe. But what happens when films present e.g. foreign nations, their customs and their particularity? Up to which point does the image of people presented on screen correspond to reality?

On the cinema or television screen, the life

of people is usually presented completely different in relation to reality. These data may possibly create illusions and expectations from life to young people, which cannot be fulfilled. It is also natural for these children, comparing their life to the life of the movie stars, to find it empty and pathetic. In regard with this in a prestigious English magazine it was written "A large number of films create the impression to children that the greatest values in this world are wealth, power, luxury and social upheaval. The manner by which these possessions were acquired and are used does not play any particular part".

Positive potential?

A children show is judged as successful when both educators and children find it interesting. Because a "good" child movie that does not attract the interest of children is like a good book that nobody reads. But which are the good children movies?

For the children in the first classes of school the most appropriate are the short films.

For children at the age of 10-14 years someone might suggest more classes of movies. The ones in which an animal and an age-mate child star are of particular charm.

Equally good are the movies that draw their subject from family life, school and environment. For the ages of 14-18 years it is difficult to suggest certain classes of films. However moderation and the consciousness of reality in relation to the fictional world of celluloid is always the best defence, in front of the danger of the negative impact of improper spectacles to children.

